

Bűvös autópálya

GYARMATI VIKI MESÉJE ÉS RAJZA



Igazán különleges reggelre ébredtünk. Nem sütött a napocska, mégis vidámnak ígérkezett a délelőtt. Autópályát fogunk készíteni Apával és Anyával. Különleges autópályát! Lesznek rajta utak, egy hatalmas zöld rét titokzatos virágokkal, egy kristálytisza folyó, melyen híd ível át, és piros tetejű házikók, ahová kanyargó utak vezetnek. Poci izgatottan várta, hogy végre előkerüljenek Apa titkos szekrényéből az ecsetek és a festékek. A szekrény háta mögött régóta lapult egy óriási falap.

– Erre festjük az autópályát! – mutatta Apa, amikor bekukkantott a szekrény mögé.

Máris elkezdődött az izgalmas munka. Anya ceruzával megrajzolta az utakat, a tó, a rét körvonalait.

– Körforgalmat is szeretnék! – lelkesedett Poci. Anya, Apa és Poci hozzáláttak a festéshez. Az utak rövidesen szürkén ragyogtak, a rét üde zöld színnel ölelte körbe a kristálytisza kék tavat. Eközben Anya kincsesdobozában keresgélt, és egyszer csak boldogan felkiáltott: – Nézzétek, milyen gyönyörű virágmatrikákat találtam!

Poci nagyon szerette a matricákat. Anyával lelkesen ragasztgatni kezdték a csodás virágokat a festett rétre. Hófehér ragasztós hátú fóliából apró csíkokat vágtak a szorgos kezek. Poci és Anya gyorsan felragasztgatták a csíkokat, ahogy Apa mutatta. Így hamarosan elkészültek a zebrák és a szaggatott vonalak is az utakra.

– Indulhat a játék! Jöhetnek az autók!

– mondta Apa.

Poci a játékospolchoz szaladt, és máris felsorakoztak az autók az autópályán.

– Meglepetés! – mondta Anya, és egy dobozt adott Pocinak. A kisfiú izgatottan bontotta ki az ajándékot.

Útjelző táblákat, két jelzőlámpát és aprócska papírházikókat talált a dobozban. Épp olyan lett az autópálya, mint az igazi.

– Amikor a jelzőlámpa pirosra vált, meg kell állni az autódnak, ilyenkor átmehetnek a gyerekek itt a zebrán – magyarázta Apa. – A piros után sárga fény jelzi, hogy hamarosan zöldre vált a lámpa, és indulhatnak az autók.

Pocinak nagyon tetszett a játék, különösen akkor, amikor észrevette, hogy a jelzőlámpákat kicsi, világító sapkájú manók irányítják. – Szabad az út, zöld a lámpa! – mutatta a zöld sapkás manó.

Poci a piros autót irányította, Apának egy kék sportautó jutott. De vajon azt a lila autót ki vezeti?

Nicsak, Mincsi manó ül az autóban! Milyen remekül kezeli a sebességváltót!

– Stop! Tilos továbbmenni! – bújt elő a közlekedési lámpából a piros sapkás manócska. Mincsi a fékre lépett, a kerekek csikorogtak és a lila autó megállt. – Miért kell megállni? Meddig várjak még? – türelmetlenkedett Mincsi.

– Addig kell várakoznod, amíg a gyalogosok átkelnek a zebrán. Azután nekik vált pirosra a lámpa. Amikor a sárga sapkás manó kikukucskál a lámpából, már nem sokat kell várni. Ha a zöld ruhás bújik elő, máris indulhatsz – magyarázta a kis türelmetlenkedőnek Poci.

Igazán szép délelőtt volt! Poci, Apa, no és Mincsi manó vidáman autózáztak a virágos réten kanyargó úton, miközben gyönyörködtek a kristálytiszta vizének kékjében, bekukucskáltak az aprócska házikók ablakán, és sohasem felejtették el figyelembe venni a jelzőlámpa jelzéseit.

